

РЕШЕНИЕ

№ 13704

гр. София, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР С. САВЧЕВ

при участието на секретаря РУМЯНА Д. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР С. САВЧЕВ Гражданско дело № 20221110136545 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

гр.София, 29.11.2022 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II-ро Гражданско отделение, 78 с-в, в открито заседание на двадесет и девети ноември 2022 год. , в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ПЕТЪР САВЧЕВ

при секретаря Румяна Дончева, като разгледа докладваното от съдията гр. дело № 36545/2022 год. , за да се произнесе взе предвид следното :

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл. 367 от ТЗ.

Ищецът „ТЛС-“, твърди в депозираната искова молба, че по заявка от 20.05.2021 г. на ответника „Б.,“ се задължил да извърши превоз срещу възнаграждение. Твърди, че извършил превоза, като за възнаграждението /навло/, издал фактура № 2000000858/02.06.2021 г. за сумата от 4 693,99 лв. , която не била заплатена от ответника. Ето защо, моли ответника да бъде осъден да му заплати сумата от 4 693,99 лв. , ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Претендира деловодни разноски.

Ответникът оспорва изцяло иска по съображения изложени в отговора на исковата молба. Твърди повреда на превоза по вина на ищеца-превозвач. Предявява възражение за изтекла погасителна давност. Претендира деловодни разноски.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 12 от ГПК, приема следното от фактическа страна:

Видно то неоспорения от страните доклад по чл. 146, ал. от ГПК, страните неспорят и съдът приема за установено по делото, че ищецът, по заявка от 20.05.2021 г. /л. № 10/ на ответника е сключил договор, по силата на който се е задължил да извърши превоз срещу възнаграждение. Безспорно е, че ищецът е извършил превоза, като за възнаграждението /навло/, издал фактура № 2000000858/02.06.2021 г. за сумата от 4 693,99 лв. /л. № 13/, която не е била заплатена от ответника. Посочената фактура, като документ свидетелстващи за облигационни отношения между страните, може да се обсъжда като договор ако носи реквизитите на такъв, например да е подписана от страните, какъвто всъщност е и настоящият случай. Фактурата, обаче, може да се обсъжда и като счетоводен документи, който, като такъв да свидетелства за облигационни отношения между търговци във връзка с разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ТЗ, според която всеки търговец е длъжен да води счетоводство и във връзка с разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от ТЗ, според която редовно водените търговски книги и записвания в тях могат да се приемат като доказателство между търговци за установяване на търговски сделки. От изложеното следва, че с оглед спецификата на търговските отношения, законодателят е издигнал значението на търговските счетоводни документи, като на тяхната доказателствена сила не рефлектира липсата на задължителен елемент от един договор, какъвто например е подписът на страната по него. В конкретния случай предмет на делото е твърдяна сделка между търговци – двустранна търговска сделка по арг. от чл. 287 от ТЗ, поради което и във връзка с разпоредбите на горесцитираните чл. 53, ал. 1 от ТЗ и чл. 55, ал. 1 от ТЗ, съдът обсъжда процесната фактура, като счетоводен документ. Видно от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 78-80/ фактурата е осчетоводена от страните по делото, като ответникът е ползвал и данъчен кредит по ЗДДС.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

По иска с правно основание чл. 367 от ТЗ:

Материално-правните предпоставки за уважаване на иска по чл. 367 от ТЗ, за осъждане на ответника-товародател да заплати възнаграждението /навло/ за превозения товар на ищеца-превозвач са: наличието на валиден договор за превоз, установен по съдържание, и неплащане на възнаграждението /навло/. В конкретния случай се доказва облигационната връзка между страните по делото – отразения във фактурата договор за продажба и неплащането на сумата по нея в размер от 4 693,99 лв. Както се посочи по-горе, съдът приема за установен факта, че ответника е осчетоводил фактурата и е ползвал данъчен кредит по нея по ЗДДС, от което следва, че ответникът е узнал за сделката по фактурата, като не се е противопоставил, а именно е осчетоводил е фактурата. По този начин, и във връзка с разпоредбата на чл. 301 от ТЗ, според която мнимопредставляваният търговец се счита, че потвърждава сделката, ако не ѝ се противопостави веднага след узнаването, в конкретния случай, съдът приема, че с осчетоводяването на фактурата ответникът се е съгласил с отразеното в нея съдържание на сделката и съответно се е задължил по нея. Следователно, неоснователно е възражението за повреда на стоката, направено в съдебното производство и след като стоката е била прегледана и фактурата осчетоводена.

Неоснователно е и възражението за изтекла погасителна давност. В конкретния случай са приложими правилата на Конвенцията ЧМР. Съгласно чл. 32, пар. 1, б. „в“ от Конвенция ЧМР, претенцията за възнаграждение /навло/ се погасява с 1-годишен давностен срок, който тече след 3-месеца от сключването на договора за превоз. В конкретния случай договорът за превоз е сключен на 20.05.2021 г. , давността е започнала да тече на 20.08.2021 г. и би изтекла на 20.08.2022 г. – след завеждане на делото на 06.07.2022 г.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че искът по чл. 367 от ТЗ за присъждане на сумата от 4 693,99 лв. следва да се уважи изцяло.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, на ищеца следва да се присъдят разноси в размер на 1 108 лв.

Въз основа на гореизложеното, Софийски районен съд

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА ответника „Б,, да заплати на ищеца „ТЛС-,, на основание чл. 367 от ТЗ и по фактура № 2000000858/02.06.2021 г. , сумата от **4 693,99 лв.** , ведно със законната лихва,

считано от датата на подаване на исковата молба – 06.07.2022 г. , до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА ответника „Б,, да заплати на ищеца „ТЛС-,, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 1 108 лв. деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчването му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :

Съдия при Софийски районен съд: _____